

GAZETA

TRANSSILVANIEI.

Gazet'a esse regulatu de 2 ori, si Fóiea un'a data pe septemana, ad. Mereurea si Sambet'a.

Pretulu loru este pe 1 anu 10 f., pe diumetate anu 5 f. austr. inl-intrulu monarchiei.

Pentru tieri straine 7 f. 50 cr. pe 1 sem., si 15 fr. pe unu anu. Se prenumera la tóte postele c. r., cum si la toti cunoscutii nostri DD. corespondenti. Pentru serie „petit“ se ceru 8 cr. val. austr.

Monarchi'a Austriaca.

Partea oficiósa.

Legea fundamentala

despre representatiunea imperiala (in Austri'a).

§ 1. Spre representarea imperiului e chiamatu senatul imperi-
alu. Senatul imperialu custá din cas'a de susu (Herrenhaus) si cas'a
(camer'a) deputatiloru.

§ 2. Membrii casei de susu sunt prin nascere princii casei im-
peratesci maioreni.

§ 3. Membrii ereditari in cas'a de susu sunt capeteniele maiore-
ne ale acelor genuri (familie) de nobili pamenteni, carii se distingu
prin posesiune de bunuri intinse.

§ 4. Membrii casei de susu dupa demnitati mai inalte besericesci
sunt toti metropolitii si episcopii aceia, caroru li se cuvine rangul
de principe.

§ 5. Imperatulu isi reserva a chiamá in cas'a de susu celebri-
tati de barbati, cari s'au facutu meritati de statu séu beserica, sciutie
séu arte, cá membrii pe viétia.

§ 6. In cas'a deputatiloru vinu prin alegere trei sute patrudieci
si trei membri, si ad. in numerulu defiptu pentru singuritele regate si
tieri in modulu urmatoriu: Pentru regatulu Ungariei 85, alu Boemiei
54, alu Lombardo-Venetiei 20, alu Dalmatiei 5, alu Croatiei si Schia-
voniei 9, alu Galitiei si Lodomeriei cu ducatele Auschwitz si Zatoru
si M. Ducatu Cracovi'a 38, pentru Archiducatul Austriei din josu de
Inu 18, celu din susu de Inu 10, pentru Ducatul Salisburgu 3, Du-
catulu Stiriei 13, Ducatul Carinthiei 5, Ducatul Carnioliei 6, Duca-
tulu Bucovinei 5, Marele Principatu Ardealulu 26, Marchionatulu Mo-
raviai 22, Ducatul Silesiei super. si inferioare 6, sublimatulu la Prin-
cipatu comitatu Tirolu si Voralberg 12, Marchionatulu Istriei dimpre-
una cu comitatulu redicatu la Principatu Gorici'a (Görtz) si Gradisc'a
si cetatea Triestu cu teritoriulu ei 6.

§ 7. Numerulu membriloru defiptu pentru un'afiacare tíera se va
tramite dela diet'a respectiva prin alegere nemidilocita.

Alegerea are a se face prin majoritate de voturi absoluta in a-
cestu modu, cá numerulu de membrii pentru cas'a deputatiloru (senat-
ului imperialu), obvenitoriu dupa mesur'a ordinei provinciale (a con-
stitutiunei tieriei), pentru teritóre determinate, cetati, corporatiuni, se
éssa (se se aléga) din membrii dietei cei tramisi din acelesi teritóre,
cetati si corporatiuni.

Imperatulu isi reservéza a ordiná esecutarea alegerei nemidilo-
citu prin teritóre, cetati si corporatiuni, déca intrevinu impregiarari
exceptionale, care nu lasa a se esecutá tramiterea de deputati prin
vreuna dieta la cas'a deputatiloru (imperiala).

§ 8. Imperatulu denumesce presiedentii si vice-presiedentii din
membrii fiacarei camere.

Pe ceilalti functionari are a 'si ii alege fiacare camera.

§ 9. Senatul imp. se va conchiama de imperatulu in totu anulu.

§ 10. Cerculu activitatei intregului senatu imperialu cuprinde dupa
art. II. alu diplomei din 20. Oct. 1860 tóte obiectele legislatiunei, care
se reportéza la drepturile, oblegatiunile si interesele, ce sunt comune
tuturor regatelor si provinciiloru.

De acestea sunt anumitu :

a) tóte cauzele ce se tienu de modulu si resortulu, precum si de
ordinea oblegamintei militare;

b) tóte negótiile ce privescu la regularea baniloru, a creditului,

monetariei si a bancnotariei, vamile, negótiile comericiului si principie-
le trebiloru de posta, cali de feru si telegrafe;

e) tóte cauzele finantiiloru preste totu si cu deosebire bugetele
economiei statului, ecsaminarea incheierei socotelor statului si a
resultatelor administratiunei finantiare, intreprindere de imprumute
nóne, prefacerea datorieloru sustatóre ale statului, instrainarea, pre-
schimbarea, ingrauirea averei statului, marirea contributiuniloru
sustatóre si intr'oducerea de contributiuni nóne, tacse si dari.

Contributiunile, tacsele si darile se voru redicá dupa legile su-
statóre, pana candu acestea nu se voru preschiambá dupa constitutiune.

Datori'a statului e pusa suptu control'a senatului imperialu.

§ 11. Obiectele de legislatiune care sunt comune tuturor rega-
teloru si tieriloru, luandu afara tierile corónei unguresci, dupa art. III.
alu diplomei din 20. Oct. 1860 se tienu de cerculu activitatei consti-
tutionale a senatului imperialu, lasandu afara membrii din tierile coró-
nei unguresci.

De acestu senatu imperialu mai angustu se tienu dara tóte ob-
iectele legislatiunei, care prin constitutiunile provinciale nu sunt apri-
tate reseruate singuriteloru diete provinciale reprezentate in senatul
imperialu mai angustu.

Totu acésta are valóre si in privinti'a astorufeliu de obiecte re-
servate dietelor provinciale in casulu acela, candu din partea respec-
tivei diete se va proiecta pertractarea loru comuna.

Intrevenindu vreo indoiéla in privinti'a competentiei senatului im-
perialu angustu in cauzele comunei legislatiuni facia cu competentia
unei singurite diete, reprezentate in senatul angustu imperialu, la
propunerea senatului imperialu angustu, decide Imperatulu.

§ 12. Proiectele de lege vinu cá propuneri a le gubernului la
senatul imperialu.

Si acesta are dreptulu a proiectá legi in obiectele cercului acti-
vitatii sale (§§ 10 si 11). La tóte astfelu de legi se cere invoirea
ambeloru case si sanctiunea imperatului.

§ 13. Candu in timpul, suptu care senatul imperialu nu e a-
dunatu, trebue se se iee mesuri urgente in vreunu obiectu de cerculu
activitatei lui, atunci ministeriulu e oblegatu a esplicá temeiturile si
urmarile celoru facute senatului imperialu celui mai deaprópe.

§ 14. Cá decretarea intregului si respective a mai angustului
senatu imperialu se aiba valóre, se cere in fiacare casa absolut'a ma-
ioritate a voturiloru celoru de facia.

Propuneri pentru schimbari in legea acésta fundamentala ceru in
ambele case o maioritate de voturi celu pucinu dóue din trei parti.

§ 15. Membrii casei deputatiloru nu primescu instructiuni dela
alegatorii loru.

§ 16. Toti membrii senatului imperialu au a'si esercea dreptulu
loru de votisare in persóna.

§ 17. Functiunea membriloru tramisi dintr'o tíera in cas'a depu-
tatiloru incetéza cu diu'a adunarei unei nóue diete.

Ei eara se potu alege in cas'a deputatiloru.

Déca vreunu membru se muta din viétia, 'si perde aptitudinea
personala séu e indelungu impedeatu a fi membru alu senatului im-
perialu, atunci are se se faca o alege nóua.

§ 18. Prorogarea senatului imperialu, precum si desfacerea ca-
sei deputatiloru urméza la mandatulu imperatului. In casu de desfa-
cere se va alege de nou in sensulu § 7.

§ 19. Ministrii, cancelarii de curte si sieffi locuriloru centrale
sunt indreptatiti a luá parte la tóte consultarile si a'si representá pro-
pusetiunile sale in persóna séu printr'unu deputatu.

La cerere trebue se fia auditi totudeuna.

Dreptulu de a luá parte la votisare ilu au densii paná candu sunt membri unei case.

§ 20. Sedintiele ambeloru case a le senatului imperialu suntu publice.

Fiacarei case ei compete dreptulu exceptionalmente a eschide publicitatea, déca aceasta se cere de presiedintele séu celu pucinu de diece membri, si din partea casei, dupa departarea auditoriloru, se va si otari.

§ 21. Determinatiunile mai de aprópe despre cursulu lucratoru, despre comerciulu imprumutatu si esternu alu ambeloru case, se voru regulá prin ordinea lucratoru.

Iubite barone de Kemény! Emitendu Eu cu decretule Mele de asta di cerutele mesure spre a pune in activitate principiile statorite in diplom'a Mea din 20. Octobre 1860, aslu totuodata cu cale, cá statorirea modulu si a modalitatii, dupa care este se se faca alegerea deputatoru la senatulu imperiului in regatulu Meu Ungari'a, in regatele Croati'a si Slavoni'a si in Marele Principatu Transilvani'a, se o concredu la regularea constitutionala prin legile tieriei.

Totuodata Eu amu conchiamatu senatulu imperiului pe 29. Aprile a. c. spre a terminá unele afaceri intietóre ce privescu in aceeași mesura binele tuturor tieriloru monarchiei Mele intru intielesulu Partii II. a diplomei Mele din 20. Octobre 1860.

Fiindca statorirea definitiva constitutionala a modulu si modalitatii tramiterii deputatoru la senatulu imperiului din susu numitele tieri este multu conditionata prin formele, pe care le va luá constitutionea loru din launtru, asia Eu te insarcinu pe Dta cá se 'Mi asteri Mie indata proiectele Dtale, dupa care aru fi se se dea ordinationi corespundietóre, pentrucá de o parte iniuriint'a Marelui Meu Principatu alu Transilvaniei la cea mai deaprópe adunare a senatului imperialu cu privintia la obiectele acelea, pe care Eu intru intielesulu Partii II. a diplomei Mele din 20. Oct. a. tr. numai pe lunga o regulata luare de parte a popóraloru Mele voiú a le pertractá si decide, se 'i fia pastrata in mesura proportionata, eara de alt'a regularea definitiva a cestuunii, despre modulu si modalitatea tramiterii deputatoru la senatulu imperiului, se se póta face cu o cumpanire matura a tuturor referintieloru, dela care este conditionata.

Vien'a, in 26. Februaru 1861.

FRANCISCU IOSIFU m. p.

Partea neoficiósa.

Conferintiele dela Belgradu si rezultatulu loru

Blasiu, in 25. Februaru n. 1861.

(Urmare din Nr. tr.)

Tocma acea iubire, alipire, zelu, concordia, unanimitate, nesfiala si statornicia in aperarea intereseloru natiunei sale, si in propunerea drepteloru sale postulate, precum neci mai mica de catu magiarii aplecare a animeloru, spre o pace, concordia si amicitia cu natiunea magiara dovedindu si reprezentantii romani, a debuitu se traga ager'a atentione si recunoscentia si a fratiloru nostrii magiari asupra romaniloru, ca romanii inca au unu caracteru nobilu si statornicu — ca ei 'lu sciu sustiené nepatatu, — cu carii se póte face o adeverata fratetate.

Ca si atunci, candu fora sfiala si cu anima deschisa 'si descoperira 'si specificara reprezentantii romani dreptele sale postulate — de si dóra multora nu le au prea placutu — totusi sau aflatu unii dintre bravii magiarii, carii au disu: „Köszöjök, eddig nem tudtuk mit kívánnak a' jó egyetértés fejében a' románok, de most leg alább tudjuk.“ —

Eara portarea reprezentantiloru sasiloru, de minune a fostu curiósa, si de acea a trasu o mai seriósa atentione asupra ei, si a magiariloru si a romaniloru, — ei s'au imparechiatu si taiatu in doue opiniuni. —

Patru insi s'au lipitu de opiniunea Dn. consiliariu Schmidt, ceialti trei variatis variandis sau alaturatu cu totulu, si inca unii in numele cercuriloru sasesci din pregiurulu loru, de opiniunea si doririle magiariloru primindu legile din 1848, si cu densele uniunea Transilvaniei cu Ungari'a. —

Domnulu consiliariu Schmidt in principio s'au alaturatu la opiniunea romaniloru, inse in proiectulu seu de o lege noua electorale, de minune s'a aretatu istetiú de a sci trage totu foculu dela ól'a romaniloru la ól'a fratiloru sasi. —

A impartitu totu pamentulu Transilvaniei in trei parti, un'a a dat'o magiariloru, a dou'a secuiloru si a trei'a si'a retienut'o pe séma natiunei sale. —

Da romaniloru? pe romani ia lasatu cá pe paseri pe aripile loru in aeru liberu, inse atata fratiésca bunetate totusi a avutu, de

le a datu o strugea, taiata subtilu si din dreptulu reprezentatiunei. —

Numai ar' mai fi o intrebare, ca déca nu le a datu neci o palma de teritoriu pe pamentulu Transilvaniei, romanii unde se voru aduná se voteze si se'si aléga deputatii sei? de nu cumva pe ramii arboriloru cá paserile in a carora regiune a colocatu si pe romani. —

Inse curiositatea si a magiariloru si a romaniloru asupra portarei reprezentantiloru sasesci mai tare o a incordatu imparechiereloru intre sine, si inca in interesele natiunei sale, in care déca undeva si cineva, pana acum, au in foro productionali, au inaintea tribunaluloru le au atacatu, nece o natiune facie tocma si cu fisculu regescu nu a desvalitu atata concordia si statornicia spre aperarea loru cá natiunea sasésca. —

Si in conferintiele Belgradene? aici — minune sau taiatu in 2 opiniuni si doriri!

Si ce a trasu atentionea unora mai tare asupra imparechierii acestei a fostu acea impregiurare, ca — precum s'a veditu — cu unu asia sange rece s'au ascultat partidele acestea doua contrarii sasesci un'a pe alt'a, catu pentru lumea asta, necum o vorba, da nece o cautare bateru contradictonia un'a asupra alteia pentru divers'a parere in caus'a natiunei sale, nu ar' fi aruncatu — asia catu velle nolle ai debuitu se vini la acea suspitione, ca ómenii nostri au avutu o mai inainte cointielegere spre a se taiá in 2 parti in pareri. —

Din care portare a loru — sci? — Oamenii cá ómenii, cu dreptulu cu nedreptulu voliescu a trage consecuintia, si pe ici colea audiau numai sioptinduse „sasii nostri de pururea au fostu si sunt si astadi, homines prudentes et circumspetti; tempurile su sióde si tare mutabile, nu scie omulu cum se voru desvali lucrurile in lume, si care opiniuni din celea trei desvalite in conferintie se voru acceptá si in regiunile celea mai inalte, care sunt cu gréi nori acum acoperíte; de acea ei acomodanduse tempuriloru si cercustariloru presinte, lucra circumspete, si impartinduse se alipescu si de o parte si de alt'a, ca déca ori care parte ar' triumfá, si ar' reesi mai cu fericire la doritulu scopu, si ar' dice, sau le ar' aruncá cineva „natiunea sasésca nu a tienutu cu mine“ se-i póta respunde: „au nu reprezentantii mei in conferintiele Belgradene s'au dechiaratu pentru dorirea si post'a ta?“ Si déca i s'ar replicá „déca o parte a reprezentantiloru tei si-au unitu opiniunea s'a si cu contrarii nostri“, atunci se aiba escusatiá obicinuita „ei si-au datu numai parerea privata, éra n'au esprimatú voi'a natiunei sasesci.“ —

Cu tóte acestea conferintiele dela Belgradu le caracteriséza unu spiritu de pace, de tuisce si de o via aplecare a animeloru spre comun'a si imprumutata infratire a diverseloru nationalitati din patri'a. —

Si se póte dice: ca decursulu loru a fostu asia de placutu si paciuitu, catu nationalitatile s'au iutorsu a casa de o suta de ori mai in prietenite un'a cu alt'a, si mai odichuite cu anim'a, de cum venisera la conferintiele dela Belgradu. —

Totusi nu potu se trecu cu tacerea, ca tonulu acestu paciuitu si fratiescu alu conferintieloru Belgradene érá se'lu turbure tare unu nerumegatu „Ovás“ (protestatiune séu veto) intrepusu de Escelenti'a Sa episc. latinu alu Transilvaniei Dr. Haynald in contra unoru adeveruri istorice citate de metropolitulu Siolutiu in dictione s'a, care déca metropolitulu nu'lu luá cu flegma rece, putea face scarba mare. —

Metropolitulu Siolutiu in dictione s'a tienuta in limb'a romana, cu documinte istorice nerestornabile a doveditu, cá natiunea romana — din Ardealu, care de magiari n'a fostu supusa cu arme, ei din contra magiarii au fostu primiti de romani din buna voi'a loru in societatea patriei si in tóte drepturile si beneficieloru romaniloru, — au avutu drepturi istorice egale cu magiarii, si ei acelea pe rendu le au perdutu, nu prin crime politice, ci numai prin nenorocirea acea, ca ea tocma pe acelea tempuri inca, pe candu dupa despartirea beserecei orientale de cea occidentale, Pontificii romani ajunsesera la acea culme a puterei, catu ei se tienea imputerniciti dela Dumnedieu a impartii imperiuri si coróne regesci dupa placu, si candu aestia cu tóte medilócele fora alegere se silea spre sterpirea schismei si reducerea Schismaticiloru, cum ii numia, la ascultare de beseric'a Romei, natiunea romana se tienea mortiesiu de beseric'a orientale. —

Eara candu metropolitulu spre proptirea asertiunei sale si a adeverului istoricu a adusu inainte si dispositiunile acelea in contra spiritului invetiaturei lui Chr. si a Apostoliloru, care Pontificii romani Grigorie alu IX si Clemente alu VI au facutu asupra romaniloru si a altoru popóra schismatice redicandu asuprale si bellum cruciatum si indemnandu la persecutarea loru si reducerea loru cu sil'a la ascultarea de beseric'a Romei, cu tóta puterea cuventulu si pe regii Ungariei, carora le au donatu „tóte provinciile, castelele, cetatile, vilele, fortaretiel, si veri ce alte locuri, pe care voru poté se le iae de sub manile „schismaticiloru, si de sub puterea necredintiosiloru acelora“, de unde apoi pe rendu a urmatu subjugarea romaniloru, la care mai pre urma tiranulu fanaticismu alu reformatiunei a pusú corou'a, si o a

complinitu: atunci în contra acestui adevăru istoricu dara, care e în stare a dovedi calea cea silnică și nedreptă pe care națiunea română și-a pierdut toate drepturile politice, și s'a degradat la condițiune de lucru venditoriu și de dobitoc, și la sapa de lemn, și-a întreprins laudatul episcopu latinu Esc. Sa Haynald nerumegatul seu „Ovás“ (protestu) sub acelu cuvântu, ca Esc. Sa că episcopu catolicu ne putendu trece cu tacerea asertiunea acelu a metropolitulu Siolutiu pofti, și se derogă Esc. Sa (cancelariulu), că la acea întemplantă deca s'ar alatură dictiunea metropolitulu la protocolulu conferințeloru, se se primésca în acelu protocolu și „Ovás-ulu“ seu (protestulu).

Neasteptat'a acelu faptă lesne pôtea escă între metropolitulu și laudatul episcopu latinu certe neplacute, înse metropolitulu a luat lucrulu cu sange rece și cu flegma mare, din mai multe cauze:

Autăie: ca eră în cas'a episcopulu Haynald, și n'a voitu a vatămă și scarbi, Deos penates et hospitales ai Gazdei. — A dou'a: ca metropolitulu fiindu tocma atunci unu de curendu convalescentu din o bóla grea, n'a voitu a se lasă se'lu aduca „Ovás-ulu“ la ceva pornire de mania, care-i potea fi prea stricatoria sanetatei, și ei vrea causă o recidiva periculósă. — Eara mai tare și mai virtosu pentru acea a primitu „protestulu“ cu sange rece, ca a respectatu tare conferinț'a, și pe reprezentanții natiuniloru din ea, carora prin celea mai lamurite cuvinte le dá a pricepe, ca națiunea română pe bas'a tuturoru drepturiloru egale doresce a încheie cu toate sororile și colocuitoriele natiuni o fratienatate vecinică și o amicitia statornică. —

Asiadara numai atata a respunsu episc. Haynald: Escelentia! nu face din lucrulu acest'a ceva mare. —

Escel. Sa Haynald neindestulanduse cu atata, și-a luat libertate sub stématu ca voiesce a dá metropolitulu Siolutiu visit'a îndereptu, a veni și la cuartirulu metropolitulu, și cu focu a'i cere sei dea dictiunea Escelentiei Sale. —

La o poftă asia îndresnéția eara se potea ivi conflictu, înse și la asta data metropolitulu éra cu o flegma mare, și cu unu sange rece numai atata ei respunsu: „Dictiunea mea se va dá și la protocolu și în Gazete în tota estensiunea ei, Escel. Ta vei avé bunu privilegiu de acolo a ti-o capată și a o folosi după cum 'ti va placé, înse la atata te rogu, nu face din nemicu lucru mare, ca schinteia pôte starni focu mai mare —

(Va urmă.)

Unu echo din partea médioptrială a Transilvaniei 20. Febr. 1861.

Despre conferinț'a dela Alba-Julia, și episcopulu Gerlei.

Votulu unanimu alu romaniloru dela conferinț'a ținută în 11-12. Februarie a. c. în Alb'a-Julia au comprobatu înaintea Europei în faptă, cumca pe ei — romanii — se nu mai calculeze nemicii libertatii și ai egalitatii nationale, ca-i voru puté împarechiá, și 'i voru puté întrebuintiá de instruminte, penitruca ei tocma pentru acea ca sunt „romani“ se voru ținé totudeauna de calea acea, care e prescria de catra spiritulu divinu al libertatii și egalitatii nationale, pentru toate popórele apasate și nedreptatite, — și în viitoriu înca voru merge totu pe acea cale, ne lasanduse nici decatu a se seduce prin interese particulari — proprii — prin promisiuni magulitóre și amagiri, și a desertá în tabere straine!

Eu 'su convinsu, ca barbatii nostri, cari au luat parte la acea conferinț'a se simțiescu a fire într'adeveru fericiti, penitruca ei au avut ocașiunea aceea strălucită de a puté dovedi și acum ca densii 'su patriotii cei adevărați, iubitori de libertatea și egalitatea natională, densii 'su favoritorii fraternitatii cei sincere; de órece ei întocma cá ori și care patriotu bunu cu minte și politica sanetósă au pretinsu, cá mai ante se ne unim cu totii: romani, unguri, secui și sasi cu sinceritate fratiésca la olalta aici acasa la vatr'a nóstra cea strabună, și numai după ce se va înființá și se va consolidá unirea acelu, pre temeiulu aceleiasi apoi se pasim la o consultare fratiésca despre modalitatea și condițiunile unei confederatiuni nationale cu natiunile locuitorie între țiermurii corónei Ungariei, — eara nu și au datu învoirea, și votulu neconditionatu spre acea, cá romanii, cá cea mai númeroasă natiune a Transilvaniei în contra dorinției, decisiunii și protestulu adunării nationale din 15.—17. Maiu 1848 din Blasiu, și 13.—16. Febr. 1861 din Sibiu, se se transpórté cá o turma de vite la macelaria la Pesteá, cá selavi politici, desbracati de vesmintulu nationalitatii, — carora pôte și libertatea individuală le aru fi garantată numai sub aceea condițiune, deca ei voru figurá ca civi magiari, carora nu le este iertatu a vorbi — pela Beiusiu? — cu Maria sa D. fósipanu — de Bihoru? — în limb'a aceea, care li au daruit-o natura, și au ereditat-o dela strabunii sei, — ci numai în limb'a magiara!

Romanii din conferinț'a numita au voitu prin urmăre cá înființenduse unirea Transilvaniei cu Ungari'a, cu voia și îndestulirea tu-

turor natiuniloru, pre toti sei lege asemenea iubire de pământulu, și sórtea patriei, pre toti sei lege asemenea îndatorire de apararea aceiasi, și cá se nu se lasé — și remaie — nici o lacuna baremu catu de micuția pentru nemicii straini de a puté intrá și aruncá seminti'a împarechierii între cele 15 milióne de colocuitori ai Ungariei, de a caror bratie — unite în sinceritate fratiésca — trebuie se tremure și se cadia și celu mai înarmatu absolutismu, dacă ar' mai cutezá odată a se incuibá în midiloculu nostru! — Cu durere înse ca alții sub pretextulu de apararea legiloru constitutionale viséza și acum numai de o suprematia subjugatória, și nu vreu a sci nimic'a de o înfratire și domnire coordonată! —

În asemenea casu și într'astfelu de cercustari judece orisicine ca unde, și la cine e de cercatu patriotismulu celu adevăratu, iubirea de libertate și egalitate natională, și simțiulu de fraternitate sinceră?! —

Considerandu pasii pregatitori pentru acea conferinț'a, amu puté cugetá ca nemicii libertatii și ai egalitatii nationale române au calculat într'adeveru pe acea, ca romanii — și acum cá romanii 'și — voru primi de buna tutel'a și curatel'a magiara cea obtrudată, — prin urmăre de bună și denumirea de 24 de ungaro-secui, și numai a lor 8 romani, de și acestia facu mai $\frac{2}{3}$ parti din locuitorii Transilvaniei — și cumca romanii se voru supune cu îndestulire, și de voie bună decisului și sortii ce li oru croi aceia — ungaro-secui; — înse ei s'au înselatú fórté, și tocma în casulu acela candu tronulu Maiestatii Sale ar' decide și acum preste viitorulu romaniloru din Transilvania numai după votulu ungaro-secuiloru din aceeași conferinț'a — la a caror conchiamare nici manuscrisulu imperatescu strinsu după cum acela ad litteram se pôte interpretá, nici principiulu libertatii și ai egalitatii nationale, nici alu fraternitatii, séu baremu alu simpatiei nu s'au observatu — și atuncia se voru supune romanii aceeași decisiuni înalte — fara voia lor — cá ómeni iubitori de pace și ascultatori, dara ran'a animeloru concepută pentru o astfelu de traptare nu o va vindeá nici odată timpulu, și ei totu ce se va zidi pentru ei fara ei, în respectulu stării lor politice cu delaturarea dreptulu egalitatii nationale, ilu voru considerá de o faptă absolutistica — neconstitutivă — care nu pôte avea duraveritate îndelungată, și — romanii — nu voru înceté nici odată pe cale legală a se luptá pentru de a'și castigá valóre și votulu séu nationalu între țiermurii egalitatii cei drepte și adevărate! —

Fia rezultatulu conferinției aceleia ori și care, medularii ei de romanu 'și voru aflá totude'una mangaierea sufletulu într'aceia, ca densii au fostu tálmăcitorii cei sinceri ai dorinției natiunii române, — a libertatii și egalitatii nationale, și a patriotismulu celui adevăratu, și potu fi convinsi ca laurul ce — cu votulu datu — lau meritatu din partea natiunii, va fi nevenceditoriu pentru mai multi seculi, și va fi mai de mare pretiu, decatu ordurile cele de aur, și onorile de oficiuri înalte castigate din grati'a strainiloru!

Precumu înse chiamarea alor 8 romani numai la conferinț'a, au consideratu o natiunea română în genere de unu agravamenu, asia considerá în specie romanii din comitatele Crasnei, Solnoculu de midilocu și din leuntru a Dobicei și din districtele cetatii de pétra, a Nasaudulu și Bistritiei de o óresicare nerespectare, ma despretiure natională, ca nici după resemnarea D. Fr. L. înca nu s'au chiamatu la conferinț'a Ilust. Sa D. episcopu Ioanu Alexi dela Gierla, cá asia și din partea vest-nordică a Transilvaniei se fia romanii reprezentati prin barbatulu acela, care în faptă comprobéza, ca e unu patriotu adevăratu, care diu, nóptea lucra și asuda în interesulu fraternitatii natiuniloru colocuitorie și în interesulu natiunii și confesiunii sale relegionarie cu o resemnatiune démna de unu romanu, și patriotu bunu. — Deca înse Ilustritatea Sa nu avú acum ocașiunea de a luá parte la acea gloria spre a conlucrá în caus'a natională și a patriei, i se va dá catu de curendu alt'a la congregatiunea comitatulu în Deesiu și la diet'a țierii, unde pasindu și Ilustr. Sa pe facia de mana în mana la olalta cu Escelent. Sale metropolitulu dela Blasiu și episcopulu dela Sibiu, voru se aiba romanii din nou ocașiune de a se consultá cumu se se eterniseze memori'a acestor trei archierei și luceaferi ai natiunii române din Transilvania! precum s'au consultatu și despre eternisarea lui Sineai, Miculu, Majoru și Lazaru! — B., . nu.

Мзлцмгъ пвэлкъ къръ Есч. Са D. Александръ Стерка-Шълццъ метрополгъл де Алба-Жуліа.

Есчеленгіе!

Прекътѣ де дпкордатъ не а фостѣ атендізнеа ротъпілорѣ, прівіторі къ окі дештепці ла евеніментеле темпълі де фатъ ші дпгржіці де вітореа сбрте а націзней пóстрé асэпра конферінцелорѣ дін Алба-Жуліа дпчепъте дп 30. Іанваріе а. к. ші дестінате де а ашеза пётрѣ фундаменталъ ла констітудізнеа сѣѣ ферічіреа хареі пóстрé патрией ші ла дндестъліреа тѣтърорѣ попóредорѣ локвіторе дптрънса: къ атъта май ръніторе де інімі ші неопъсѣ

